

og klagevejledning bør finde anvendelse ved beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb. Der henvises til lovforslagets § 3.

Justitsministeriet deler endvidere flertallets opfattelse af, at retssikkerhedsmæssige hensyn taler for, at beslutninger om iværksættelse af tvangsindgreb som udgangspunkt skal meddeles skriftligt. Der henvises til lovforslagets § 5.

Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse lige som kommissionens flertal, at den skriftlige meddelelse i tilfælde, hvor et tvangsindgreb gennemføres uden forudgående underretning, normalt skal gives samtidig med gennemførelsen af indgrebet. Som påpeget af flertallet kan der dog forekomme særlige tilfælde, hvor der er behov for øjeblikkelig indgriben fra myndighedernes side, f.eks. over for en ulovlig eller farlig tilstand, og hvor beslutningen om iværksættelse af et tvangsindgreb derfor i første omgang bør kunne meddeles mundtligt.

Justitsministeriet har herudover overvejet, om myndighederne også i andre tilfælde, hvor et tvangsindgreb gennemføres uden forudgående underretning, bør kunne meddele en beslutning om iværksættelse af tvangsindgreb mundtligt. I den forbindelse har Justitsministeriet navnlig lagt vægt på, at kravet om skriftlig underretning ikke skal opleves som unødvendigt eller forsinkende.

Justitsministeriet finder i den forbindelse, at en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb, som ikke er blevet varslet, også bør kunne meddeles mundtligt i visse andre tilfælde end, hvor der er behov for »øjeblikkelig indgriben« fra myndighedens side. Også i situationer, hvor der foreligger andre afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, bør en myndighed således efter Justitsministeriets opfattelse kunne gennemføre et tvangsindgreb, inden myndigheden har haft lejlighed til at udarbejde en skriftlig begrundelse. Som eksempel herpå kan nævnes tilfælde, hvor Arbejdstilsynet bliver opmærksom på sikkerheds- eller sundhedsfarlige forhold. Hvis afgørende hensyn til de ansattes sikkerhed mv. taler for det, bør Arbejdstilsynet i så fald kunne gennemføre et kontrolbesøg, inden der har været lejlighed til at udfærdige en skriftlig begrundelse.

Det er ligeledes Justitsministeriets opfattelse, at praktiske hensyn indebærer, at myndigheden i almindelighed bør kunne meddele en beslutning om et uvarslet tvangsindgreb mundtligt, såfremt hensynet til parten selv taler for, at tvangsindgrebet gennemføres, inden myndigheden har haft lejlighed til at udarbejde en skriftlig begrundelse. Som eksempel herpå kan

nævnes tilfælde, hvor en borger eller virksomhed selv anmoder om, at en myndighed straks skal gennemføre et kontrolbesøg.

Justitsministeriet kan tilslutte sig flertallets forslag om, at en part, der efter lovforslagets regler har modtaget en mundtlig meddelelse om iværksættelsen af tvangsindgrebet, efterfølgende kan fremsætte begæring om at få en skriftlig meddelelse.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 5 og 6.

Som nævnt under pkt. 3.3.9 er der i arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, og i stærkstrømslovens § 22, stk. 2, fastsat regler om, at tilsynsmyndigheden ikke over for henholdsvis arbejdsgiveren eller dennes repræsentant og ejeren eller brugeren af en elinstallation må oplyse, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage. Justitsministeriet finder af de grunde, som er nævnt under pkt. 3.3.9, at arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, og stærkstrømslovens § 22, stk. 2, bør gå forud for lovforslagets regel om angivelse af det faktiske grundlag for et tvangsindgreb.

Justitsministeriet er enig med kommissionens flertal i, at forvaltningslovens regler om klagevejledning (§§ 25-26) bør finde anvendelse ved beslutningen om iværksættelse af tvangsindgreb.

3.3.11. Notatpligt og udarbejdelse af rapporter

3.3.11.1. Kommissionens forslag

Kommissionens flertal foreslår, at en bestemmelse med et indhold, der svarer til offentlighedslovens § 6, stk. 1, om notatpligt bør gælde i sager om tvangsindgreb. Offentlighedslovens § 6 pålægger myndighederne at gøre notat om oplysninger, der modtages mundtligt eller på anden måde i sager, hvor der vil blive truffet en afgørelse. Det gælder dog ikke, såfremt oplysningerne i øvrigt fremgår af sagens dokumenter.

Herudover finder kommissionens flertal, at retssikkerhedsmæssige hensyn tilsiger, at der i tilfælde, hvor forvaltningsmyndigheder under gennemførelsen af et tvangsindgreb finder, at den, som indgrebet er rettet imod, har tilsidesat regler i lovgivningen mv., bør udarbejdes egentlige rapporter, der efterfølgende udleveres til den pågældende borger eller virksomhed.

Finder myndigheden derimod ikke, at den, som indgrebet rettes imod, har tilsidesat regler i lovgivningen mv., bør myndigheden efter flertallets opfattelse alene have pligt til at udfærdige og udlevere en rapport om udførelsen af indgrebet, hvis parten fremsætter begæring om det.

Der henvises nærmere til betænkningens side 131f.